

...iljødebatt
...den vold-
...ningen og
...luftsområ-
...byg-
...Det kon-
...stå i sen-
...evaring av
...og natur.

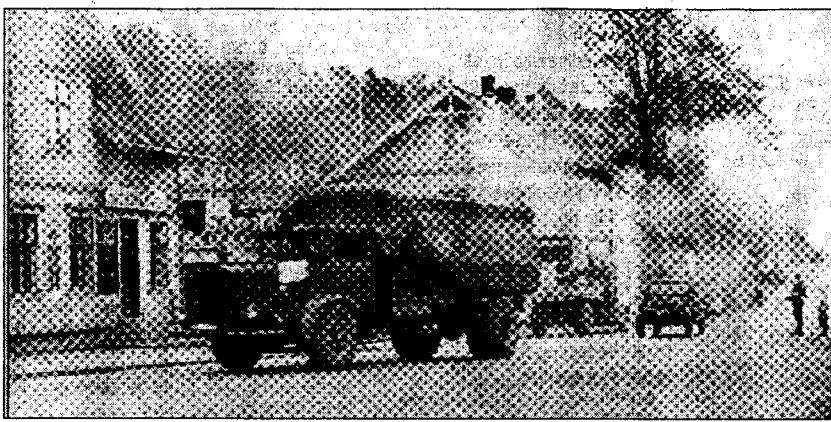

...00,
...de blank-
...erale pro-
...n tydeli-
...ologisk
...r klart de
...alltid var
...det viser
...ghetene
...relig le-

110725

Sandvikajegerne, Milorg 13314

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie 2014

VAKT OG SIKRING: En av hjemmefrontens mange oppgaver i fredsdagene var blant annet vakthold, slik som på dette bildet. Legg merke til mannen til høyre, med armbind. Motivet ble tidligere ved en sammenblanding presentert som bil med knottfyring. – Kanskje denne tyske lastebilen var på vei til Valler skole for å forsøke å hente ut noe av rombeholdningen de hadde lagret der? foreslår Haris Østby.

AV FREDDY NILSEN

Sandvika kunne virke søvnløs og forsagt – også i løpet av de dystre krigsårene. Men under overflaten sydet det av illegal aktivitet, f.eks. innen det kommunale brannvesen.

Brannmennene var inndelt i sivile åttemannslag. Det som var mindre kjent, var at flere av gruppene var bygd opp som rene Milorg-celler, kamuflert som sivilt luftvern. I laget holdt til i kommunegården, under ledelse av transportsjef Einar Petterson. De involverte kjente kun til sine egne lagsmedlemmer, resten av troppoppbyggingen var ukjent.

Basen var et rom ved siden av kinolokalet i Rådhuset. Her var det også våpenlager, kamuflert med falsk himling i taket. Mannskapet var stadig på farten for å holde våpeninstruksjon. Fremkomstmiddelet var brannvesenets egne biler!

– Ved flyalarm skulle være to biler rykke ut. En kjørte til Bekkestua, den andre til Stabekk Middelskole. Men utenom dette var det nok ikke fritt for at det ble en god del triksing og miksing med kjøreoppdragene, som tyskerne aldri fikk greie på.

Husker at vi stadig var på Strand, hjemme hos direktør Husem. Han var sentral innen Milorg. – Dessuten ble det holdt instruksjon på både Brengun, Stengun og diverse pistol-er rundt om i Østre Bærum. Faktisk hendte det av vi drev

rene skyteøvelser om natten – i arkivet, nede i Rådhuskjelleren. Da var vi alene i huset. Går man gjennom de gamle protokoller, vil man nok finne at flere av dem har både skuddsår og kulehull! forteller Hans Østby.

EN GLEDENS DAG: – Dette bildet er tatt 7. juli 1945 da vi ble dimittert fra Stavergården, forteller Hans Østby, en av de få gjenlevende fra den tidligere jegertruppen i Sandvika, Milorg 13314. Bak fra venstre: Arne Christiansen, Erik Thorvaldsen, Harry «Falkøye» Christensen, Arne Sand (ansatt hos baker Østby), Gunnar Aas (selger hos Finstad), ukjent, Erling Halvorsen (eldstemann ved tidligere Halvorsens Begravelsesbyrå), Jack Fjeld og Erling Koch (tidligere ansatt ved Hamang Papirfabrikk). REKKE 2: Jens Theigler, Johan Rasmussen, Holger Økern, Rudolf (Eisenhardt) Bremskaug (ansatt hos Pals), Eugen Skalleberg (bror til manufakturhandler Per Skalleberg), Hans Østby (yngste bakersonn), Kjell Larsen, ukjent, Tyssland, Lorang Christensen, Ivar Krydsby, Prennum, ukjent, Leif Ihle Hansen (bror til Arvid, formann i Bærum Kajakklubb), Strand Torgersen og Arne Thorvaldsen. FORAN: Hans «Dogga» Møllgård (ansatt i Budstikka), ukjent, Erik Østby, kona til Klaus Dedekam Vete, Einar Petterson, Kirsten Engen (senere gift med Erik Østby), Hilma Petterson (gift med Einar) og Kåre Paulsen (ansatt på Hamang).